

[Wilhelm]

vidt jeg kan se, skulle der være basis for nu uden at afvente en hel masse og tale om langsigtede målsætninger, som fru Lizzie Lichtenberg talte om, men allerede under denne sags behandling og for den sags skyld inden nytår at klare nogle problemer af, f.eks. dette, at lommepegeordningen ikke længere skal bruges, før man faktisk har fået anvist plejehjemsplads og ikke er indstillet til den. Jeg synes ligesom hr. Agerschou, at det er så meget mere nødvendigt, som socialministeren dér rider to heste og dels fortæller, ordningen skal bruges, bare man er indstillet til plejehjemsplads, dels fortæller kommunerne, at de ikke skal bygge flere plejehjemspladser.

Det mener jeg vi må kunne afklare – vi vil i hvert fald meget gerne være med – og det lyder også til, at vi endelig kan få indført de forsøgsordninger, som både Raaschou-Nielsen-udvalget og senere ældrekommisionen har anbefalet, hvor man ikke umyndiggør plejepatienter, selv om de er anbragt på plejehjem, men betragter dem som boende i en slags kollektivboliger eller i en beskyttet bolig, hvor de får deres pensioner og betaler deres husleje osv. Måske har de ikke flere penge tilbage til lommepenge, men jeg har forstået på De samvirkende Invalideorganisationer og på Sindslidendes Vel og på, hvad der findes af patientorganisationer her i landet, at ophævelsen af umyndiggørelsen også er vigtigere, end om de har flere penge tilbage til lommepenge, så jeg kan ikke forstå, hvis regeringen skulle være modstander af den slags forsøgsordninger.

(Kort bemærkning).

Albertsen (S):

Jeg vil gerne i fortsættelse af hr. Wilhelms bemærkninger bede socialministeren svare på et relativt enkelt spørgsmål for ligesom at få sat tingene på plads med henblik på at få afgjort, om vi har ret i vores fortolkning af, at der fortsat sker en forskelsbehandling, hvis dette lovforslag bliver vedtaget i den udformning, ministeren har fremsat det i.

Er det ikke således, at en vedtagelse af dette her vil betyde, at psykiatriske patienter uden visitation til plejehjem kan få frataget deres pension? Hvis det er tilfældet, hr. minister, så er beslutningsforslaget af 20. maj 1983 ikke efterlevet.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti kan gå ind for de foreliggende lovforslag, der bl.a. består i et sammendrag af pensionslove, som er blevet vedtaget, og som forhåbentlig bliver mere overskuelige ved at sammenskrives.

Der er dog forskellige forandringer. Man behøver f.eks. ikke mere at være dansk statsborger for at kunne få dansk folkepension, man tager dermed hensyn til gæstearbejdere, der har været her gennem lang tid og ønsker at blive her. Endvidere kan man få pension, som er tildelt her i landet, ud af landet, og anerkendte flygtninge kan få en pensionstid, der svarer til opholdet her og opholdet i deres eget land. Det er alt sammen ting, vi kan gå ind for.

Der foreslås indført ligestilling med hensyn til pensionens bevarelse for psykiatriske og somatiske patienter, der indlægges på institution. De skal i al fald kunne bevare den i seks måneder. Det gælder for alle, at pensionen først borttages, når man mener, der ikke er mulighed for, at patienten kommer tilbage til egen bolig.

Jeg vil dertil sige, at det kan være uhyre vanskeligt for ikke at sige umuligt at fastsætte, hvornår det er tilfældet. Specielt er det vanskeligt at bestemme hos yngre psykiatriske patienter, som meget ofte kan bedres, måske efter flere års forløb. Det må vel kunne ordnes, men en vanskelighed er der.

Man vil klassificere institutionerne, sådan at de institutioner, hvis patienter ikke kan klare sig selv mere i egen bolig, kommer til at høre under socialministeriet, mens andre hører under hospitalsvæsenet. Det synes også umiddelbart at være såre vanskeligt, men det vil vel også kunne ordnes.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Det er jo en god dag i dag. Også her kan jeg starte med at konstatere, at der er en god chance for at få et bredt politisk flertal om de to forslag, som nu er til behandling.

Jeg takker for de mange positive bemærkninger, der er kommet til udtryk i forbindelse med nyredigeringen af pensionslovgivningen. Jeg erkender, som også fru Aase Olesen gav udtryk for, at det er meget kompliceret stof. Det er også derfor, der er indgået en aftale med formanden om, at der skal gennemføres en egentlig dybtgående orientering